

**Høgskolen
i Innlandet**

Handelshøgskolen Innlandet

Fakultetet for økonomi og samfunnsvitenskap

Evalueringsrapport

**Master i offentlig ledelse og styring, deltid,
Lillehammer og Rena, breddemaster (90
studiepoeng)**

**Master i offentlig ledelse og styring, deltid,
Lillehammer og Rena, dybdemaster (120
studiepoeng)**

28.11.2022

Innhold

1	Oppsummering	3
1.1	Om periodisk evaluering	3
1.2	Evalueringskomité	3
1.3	Kort oppsummering av rapportens hovedpunkter	4
2	Nøkkelinformasjon om studiet	5
3	Oppsummering av komitéens mandat	5
3.1	Kvalitetsområde 1: Fagmiljøenes faglige og pedagogiske kompetanse	6
3.2	Kvalitetsområde 3: Undervisning og studiearbeid	9
3.3	Kvalitetsområde 7: Internasjonalisering	13
4	Konklusjon	16
	Vedlegg 1 Mandat for periodisk evaluering	18

1 Oppsummering

1.1 Om periodisk evaluering

Periodisk studieprogramevaluering er et sentralt virkemiddel i Høgskolen i Innlandets arbeid med å nå høgskolens strategiske målsettinger for utdanningsområdet. Evalueringen er en systematisk gjennomgang og drøfting av ulike sider ved hvert enkelt studieprogram. Eksterne representanter fra arbeids- eller samfunnsliv, studenter og eksternt sakkyndige skal bidra i evalueringen. Periodisk evaluering av hvert studieprogram gjennomføres med maksimalt seks års mellomrom.

Mål for periodisk studieprogramevaluering er:

- Undersøke studieprogrammets kvalitet og vurdere om det er tilpasset nåværende og fremtidige behov for kompetanse i samfunns- og arbeidsliv.
- Identifisere utfordringer og utforme tiltak som utvikler kvaliteten på studieprogrammet
- Være et verktøy for styring av studieporteføljen og for å sikre at studieprogrammet er i samsvar med gjeldende regelverk

Den periodiske evalueringen består av fire trinn:

1. Forberedelse
2. Evaluering
3. Handlingsplan
4. Oppfølging

Evalueringskomiteen ble bedt om å undersøke spesifikt tre områder:

- Kvalitetsområde 1: Fagmiljøenes faglige og pedagogiske kompetanse
- Kvalitetsområde 3: Undervisning og studiearbeid
- Kvalitetsområde 7: Internasjonalisering

1.2 Evalueringskomité

For å gjennomføre trinn to i periodisk evaluering, er følgende komité oppnevnt:

- Espen D. H. Olsen, professor, Handelshøyskolen ved OsloMet (leder av komiteen)
- Hilde Evensen, seniorkonsulent, studieveileder for programmet
- Elisabeth Thomle, seniorkonsulent, studieveileder for programmet
- Nico Groenendijk, professor, vitenskapelig ansatt fra studieprogrammet
- Imrana Sanger, tillitsvalgt 2021-kullet, studentrepresentant
- Bent Sofus Tranøy, professor, vitenskapelig ansatt fra studieprogrammet
- Agnete Vabø, førsteamanuensis, Handelshøyskolen ved OsloMet
- Heidi Haugland Walker, seniorinspektør, Arbeidstilsynet, tidligere student og arbeidslivsrepresentant

Sekretær for utvalget er seniorrådgiver Alexandra Aga Schioldborg.

1.3 Kort oppsummering av rapportens hovedpunkter

Rapporten fokuserer i hovedsak på en statusvurdering, styrker og svakheter ved de ulike kvalitetsområdene, med noen forslag til mulige tiltak for å videreutvikle studieprogrammet. Helhetlig oppsummert finner komiteen at MPA-studiene ved Høgskolen Innlandet er godt strukturerte og planlagte studieprogram, som gir en god og faglig forsvarlig utdanning innen offentlig administrasjon og ledelse. Studiene har en god forankring i et fagmiljø med høy kompetanse på de fagansatte, der mange har førstekompetanse og er virksomme som aktive forskere. Dette gir inntak til god og forskningsbasert undervisning, der de fagansattes internasjonale nettverk også til dels aktiveres.

Innenfor hvert kvalitetsområde vil vi framheve følgende hovedpunkter:

Kvalitetsområde 1: Fagpersonalets faglige og pedagogiske kompetanse

- Instituttet bør avsette tid og ressurser til pedagogisk kompetanseutvikling særlig med tanke på studentaktiviserende undervisningsformer, involvering av studenter i forskning og bruk av digitale verktøy.
- Det faglige kollegiet ved instituttet kan utvikle en sterkere bevissthet og strategi for heving av egen pedagogisk og faglig kompetanse gjennom tettere samarbeid og kunnskapsdeling.
- I samarbeid med det faglige kollegiet bør ledelsen legge en plan for fremtidig behov for rekruttering til vitenskapelige stillinger generelt og for enkelte emner, mer effektive ansettelsesprosesser og for at fagmiljøet kan fremstå som attraktivt for potensielle søkere til vitenskapelige stillinger

Kvalitetsområde 3: Undervisning og studiearbeid

- MPA er et attraktivt studieprogram med mange søkere. Fagmiljøet har stor faglig kompetanse, og studentene mestrer enkeltemnene godt, noe også studiets lave strykpersent viser.
- Det anbefales å beholde fysiske samlinger som undervisningsform, men det kan som et supplement vurderes systematisk å ta i bruk mer digital teknologi og alternative og studentaktive læringsformer i undervisningen.
- Ett tiltak for å heve kvaliteten på undervisning kan være å kartlegge studentenes startkompetanse og stille konkrete krav til studentene.
- Det kan vurderes å innføre differensiert løsning slik at dybdemaster frikobles med mer akademisk fokus, og den erfaringsbasert rendyrkes mer mot praksisfeltet enn akademia.

Kvalitetsområde 7: Internasjonalisering

- MPA har i all hovedsak en tilfredsstillende grad av internasjonalisering, spesielt gjennom de fagansattes internasjonale forskning og tilliggende nettverk
- Det oppfordres til å videreføre sommerskolen ved studiet og til å vurdere eventuelle tiltak for å styrke denne
- Ett annet mulig tiltak er å få på plass en internasjonal koordinator som kan koordinere arbeid med internasjonalisering

Komiteen stiller seg samlet bak vurderingene som er gjort.

2 Nøkkelinformasjon om studiet

- 90 studiepoeng og 120 studiepoeng
- 3 eller 4 år
- Rena eller Lillehammer
- MPA 90 Rena 35 plasser, MPA120 Rena 10 plasser, MPA 90 Lillehammer 30 plasser, MPA 120 Lillehammer 10 plasser (tall fra 2022)

Master i offentlig ledelse og styring, også kjent som Master of Public Administration (MPA), er et studium rettet mot personer som har, eller er på vei mot, en ledende stilling i offentlig sektor. Studiet kombinerer fag fra flere vitenskapsgrener, henter praksiseksempler fra virksomheter og samfunnsforhold i regionen og integrerer fagområdene statsvitenskap, offentlig økonomi, organisasjon, strategi og ledelse, innovasjon og samfunnsvitenskapelige metoder og vitenskapsteori. Studiet tas på deltid og er rettet mot yrkesaktive som tar studiet ved siden av jobb.

Studiet tilbys på Lillehammer og Rena, med ulike fordypningsområder knyttet til hvert av studiestedene. Den erfaringsbaserte varianten på 90 studiepoeng er et svært populært studium, med mange søkere. De to siste årene har studiet hatt henholdsvis 35 og 45 budsjetterte plasser, og det har vært henholdsvis 120 og 80 studenter som startet på studiet. Dybdemasteren på 120 studiepoeng har noe færre søkere per studieplass, og der har det de siste to årene vært henholdsvis 25 og 40 budsjetterte plasser, og det har startet henholdsvis 48 og 49 studenter.

3 Oppsummering av komitéens mandat

Mandat for komiteens arbeid ligger som vedlegg 1.

Komiteen har fulgt mandatet fra Handelshøgskolen Innlandet. Tre kvalitetsområder ble valgt ut i mandatet. De tre områdene overlapper til dels, spesielt kvalitetsområde 1 og 3 og kvalitetsområde 1 og 7. Vi har allikevel valgt å diskutere de tre områdene hver for seg. Eventuelle berøringspunkter mellom dem som er viktige for rapportens konklusjoner og anbefalinger blir diskutert der dette gjelder.

Kort oppsummert, så tar mandatet for seg tre kvalitetsområder som angår brede temaer som akademisk kompetanse, pedagogisk utviklingsarbeid og internasjonale spørsmål. Dette er områder som er knyttet til spørsmål som angår organisering av studieprogram innenfor et større lærested, ressursfordeling og Handelshøgskolens posisjon i et akademia som i stadig økende grad er internasjonalt orientert.

Der det har vært gjort tolkninger av nøkkelbegreper, så vil dette komme fram i diskusjonen under gjennomgangen av de tre kvalitetsområdene som rapporten dekker. Ved noen punkter gikk komiteens diskusjon i arbeidsmøtet inn på områder som lå utenfor rapportens områder, som ressurser, timeregnskap og bredere strategi for Handelshøgskolen og studieprogrammet. Konklusjoner og anbefalinger har tatt hensyn til dette, slik at komiteen har forsøkt å holde seg tett til mandatet som ble gitt.

3.1 Kvalitetsområde 1: Fagmiljøenes faglige og pedagogiske kompetanse

Kvalitetssystembeskrivelsen sier følgende for kvalitetsområde 1:

“Fagmiljøene skal sikre kunnskapsgrunnlaget for utdanningene gjennom å holde seg oppdatert og delta i forskning- og utviklingsarbeid nasjonalt og internasjonalt. Høgskolen skal ha en høy andel førstkompetente knyttet til alle utdanningstilbud. Fagmiljøene skal ha god kompetanse i å planlegge, gjennomføre og reflektere over egen undervisning. De skal ha god kjennskap til en bredde av ulike undervisnings- og vurderingsformer og beherske aktuell undervisningsteknologi.”

Dette betyr blant annet at studiet skal ha et fagmiljø som er tilpasset utdanningstilbudet og at de skal delta i forsknings- og utviklingsarbeid nasjonalt og internasjonalt. Fagmiljøene skal også beherske aktuell undervisningsteknologi, ha god kjennskap til en bredde av ulike undervisnings- og vurderingsformer, og ut fra dette kunne planlegge, gjennomføre og reflektere over egen undervisning.

Som utgangspunkt for komitéens diskusjon og vurderinger av fagmiljøenes faglige og pedagogiske kompetanse ble følgende områder diskutert:

- Hvordan vurderer komitéen fagmiljøets robusthet?
- På hvilken måte er undervisninga forskningsbasert, og i hvilken grad inviteres studentene inn i forskningsaktivitet?
- I hvilken grad opplever fagmiljøet å ha mulighet til å utføre undervisning og forskning av høy kvalitet?
- I hvilken grad er det mulighet for felles faglig og pedagogisk utvikling for fagmiljøet?

Beskrivelse av dagens situasjon og styrker for kvalitetsområdet

Fagmiljøet har gode rammebetingelser i form av at studieprogrammene har høy etterspørsel og mange søkere. Særlig masterspesialisering i samfunnsikkerhet er populært. Slike aspekter er i seg selv gode indikasjoner på at fagpersonalet har god faglig og pedagogisk kompetanse. Til tross for utfordrende rammebetingelser med et stort antall studenter generelt og deltidsstudenter spesielt, gjennomføres undervisning og veiledning av høy faglig og pedagogisk kvalitet. Fagpersonalet behersker i faglig innhold og pedagogikk, den spagaten det innebærer å skulle tilby erfaringsbasert master til relativt voksne studenter i praksis på den ene siden og det mer tradisjonelle akademiske masterstudiet til yngre studenter på den andre.

Fagpersonalet har jevnt over høy formell akademisk kompetanse, vurdert ut fra andel med doktorgrad og andel på førstestillingsnivå; førsteamanuensis og professor. De fleste forsker og publiserer innen tema som er relevante for studieprogrammet. Ved Institutt for organisering, ledelse og styring finnes sterk ekspertise på studier av offentlig politikk og administrasjon, økonomi, innovasjon i offentlig sektor, regional dynamikk, beredskap, samfunnsikkerhet, cybersikkerhet med mer, selv om det skal presiseres at forskningens relevans for studieprogrammene på ingen måte er noe krav til den enkelte.

Flertallet har bakgrunn fra statsvitenskap, med noe innslag av sosiologi og offentlig administrasjon. Professorer brukes i undervisningen på alle nivå. PhD-stipendiater brukes også i noen grad, som del av sitt pliktarbeid. Eksterne gjesteforelesere, både fra UH sektoren forøvrig og fra praksisfeltet, benyttes også i undervisningen. Miljøet har også tilknyttet noen professor II stillinger med relevant kompetanse, eksempelvis i endringsledelse.

Fagmiljøet har god søknad til stillingene som lyses ut, noe som er viktig gitt at gjennomsnittsalderen i fagstaben er ganske høy, og erstatningsbehov vil melde seg også fremover i tid. En stor andel av fagpersonalet er rundt 60 år og oppover.

Fagpersonalet har jevnt over også gode pedagogiske kvalifikasjoner, og de fleste har gjennomført kurs i UH pedagogikk.

Undervisningen er forskningsbasert. Det vektlegges forskningsbasert litteratur på pensum og selvstendig vitenskapelig forskningsarbeid i masteroppgaven. Undervisningen er også forskningsbasert fordi fagpersonalet har forskningskompetanse.

I emneevalueringene som er blitt oss forelagt gir studentene i det store og hele uttrykk for at de er fornøyde med forelesningene, og at de opplever foreleserne som forberedt og interessante, og at tema som tas opp er relevante. Eksempelvis i spørreundersøkelsen fra MPA innovasjon i offentlig sektor er det absolutt store flertall svært enig eller enig i at fagpersonalet er godt forberedt, gjør stoffet lettere å forstå, og at det er god balanse mellom forelesninger og studentaktivisering.

I de fleste obligatoriske emner legges det i alle programmene vekt på selvstendig arbeid med skriving av akademiske paper som en viktig metode for tilegnelse av fagstoffet.

Studiets utfordringer på dette kvalitetsområdet

At utdanningsprogrammene i hovedsak baseres på en disiplinbasert fagkompetanse, med høy snittalder er nok noe av forklaringen på at undervisningsformen domineres av tradisjonelle «kateterforelesninger». Dette er i seg selv ikke negativt. Kateterforelesninger er også nødvendig for å formidle pensum. Gitt at undervisningen (på begge masterne) skjer innenfor rammen av to dagers samlinger, og gitt at den erfaringsbaserte involverer godt voksne studenter fra arbeidslivet, kan vi likevel forstå studentenes tilbakemeldinger om at denne formidlingsformen er noe monoton.

Tilbakemeldinger fra studenter og fagpersonalet og innholdet i programmene tilsier at kvaliteten kan styrkes ved noen grad av omlegging til mer studentaktiviserende undervisningsformer, eksempelvis i form av gruppearbeid rundt en problemstilling eller case fra praksisfelt, studentpresentasjoner, debatter og plenum. I breddemasteren er dette ekstra påkrevd siden studentene der har lite eller ingen erfaring fra praksisfeltet. Ifølge SPA rapporten har fagpersonalet tilegnet seg mye kompetanse på digitale forelesninger under korona perioden. Fagstaben kan imidlertid ha behov for noe opplæring i digitale undervisningsformer, og bruk av digitale verktøy og vi anbefaler at institusjonen avsetter tid og de nødvendige ressurser til dette.

Ifølge våre samtaler med fagpersonalet er det dessuten svært sjelden at studenter inviteres inn i den forskningsaktivitet som fagpersonalet driver med. Gitt at fagmiljøet er relativt lite og fragmentert, uten større forskningsprosjekt med betydelige datamengder er det sannsynligvis også temmelig urealistisk å forvente at undervisningen skal være forskningsbasert i denne betydning. Samtidig er det alternative måter å bygge mer forskningsbasert samarbeid inn i utdanningsprogrammene. Eksempelvis ved å ta i bruk tilgjengelige datasett, fra SSB, KS, samarbeid med forskningsinstituttsektoren med mer, og ved å utvikle problemstillinger og prosjekter der veiledere og studenter kan samarbeide om datainnsamling og publisering.

Sett på denne bakgrunn bør fagmiljøet utrede hvilke tiltak de kan utvikle for å involvere studentene i forskningsprosjekter. Her tenker vi på alt fra strategiske satsninger, organisering av forskningsprosjekt, økonomisk støtte, til bedre informasjon internt og eksternt om det forsknings- og utviklingsarbeid som pågår ved instituttet.

Det eksisterer per i dag ikke systematisk faglig og pedagogisk samarbeid i fagmiljøet. Fagpersonalet møtes først og fremst på en årlig lunsj til lunsj samling der flere ulike saker må diskuteres, ikke bare kompetanseutviklende spørsmål.

Det er flere forhold som gjør det vanskelig å få en god kollegial struktur og kultur som kan fungere kompetanseutviklende- og hevende: For det første er ansvaret for MPA fordelt på tre institutter og to studiesteder. For det andre sitter instituttleder langt unna studieprogrammene, SPA og hver enkelt ansatt. For det tredje, et lite fagmiljø kan gjøre det vanskelig å drive systematisk kvalitetsutvikling. For det fjerde, SPA har bedre oversikt over helhet og innhold i studieprogrammet enn instituttleder, men har likevel liten innflytelse og begrenset handlingsrom fordi instituttlederen har personalansvar.

Selv om det kan være tungt å drive systematisk kvalitetsutvikling i et lite fagmiljø, er ikke størrelse nødvendigvis et problem hvis miljøet har tilstrekkelig finansiering, utstyr og engasjement fra ledelsen. En generell anbefaling i spørsmål om kvalitetsutvikling i høyere utdanning er gjerne at lederskapet aktivt må bidra til å skape en kultur rundt utdanningskvalitet (Se eksempelvis OECD Institutional Management in Higher Education 2009). Fagmiljøet som vurderes i denne rapporten kan særlig vurdere hvorvidt SPA studieprogramansvarlig kan ta en ledende og aktiv rolle i å utvikle studieprogrammene, både for å ta opp interne og eksterne kvalitetskrav. Det kan arrangeres hyppigere og mer systematiske møter for å jobbe med kvalitetsutvikling. I arbeidet med fagpersonalets pedagogiske utvikling kan SPA være en viktig pådriver, men dette fordrer bedre kommunikasjon og tettere samarbeid mellom instituttleder og SPA.

Fagmiljøet består av en rekke sterke enkeltpersoner, men med svak integrering i studieprogrammet som ramme for en felles identitet – og prosjekt. Vårt inntrykk er at fagpersonalet jobber i «silo» med sine emner og at det i liten grad samarbeid og koordineres på tvers av emnene for å skape en bedre helhet i studieprogrammene. Ikke bare et pro-aktivt lederskap, men også et styrket kollegialt samarbeid er en forutsetning for å utvikle og styrke kvaliteten i studieprogrammene. Studieprogrammet skal ideelt danne en ramme for felles identitet og kultur for studiekvalitet i de faglige og i dette tilfellet tverrfaglige kollegiene som underviser der. Mer samarbeid og koordinering på tvers av emnene er ikke bare viktig for å skape en bedre kvalitet og helhet i studieprogrammene. Det gir også muligheten for å utvikle en sterkere kollegial kultur for gjensidig læring og pedagogisk kompetanseutvikling. Gjennom våre samtaler med representanter fra fagmiljøet erfarer vi at det faglige kollegiet ved instituttet med fordel kan utvikle en sterkere bevissthet og strategi for heving av egen pedagogisk og faglig kompetanse gjennom tettere samarbeid og kunnskapsdeling.

Det trengs også gjennomgang av enkelte emner, både i innhold og styring, der nåværende ansvarlige snart går av med pensjon.

Fagmiljøet har i tillegg et betydelig erstatningsbehov. En utfordring er at gode søkere tenderer å trekke seg i ansettelsesprosesser. Ansettelsesprosesser sies å være langdryge. For det andre at frafall av gode søkere kan skyldes at HIL ikke er blant de mest prestisjetunge og ettertraktede steder å jobbe. For det tredje er det mange studenter per ansatt, både fordi det tas opp langt flere enn budsjettet, og fordi en del studenter går over normert tid og bruker lang tid på å fullføre studiene. Sterke enkeltforskere til tross, et relativt lite miljø med mye studenter er uansett sårbart i forhold til å skape tilstrekkelig forskningsbaserings generelt og ved sykdom og andre fraværsgrunner blant lærekreftene spesielt.

Forholdstall studenter versus ansatte er en viktig kvalitetsindikator blant annet fordi det sier noe om forutsetninger for direkte kontakt mellom lærer og student. Høy andel studenter påvirker ansattes tidsressurser i negativ retning. Denne ressursknappheten har vært forsøkt løst med tilsetting av andrekompetente i tidsbegrensede stillinger, særlig på feltet krisehåndtering. Selv om disse kortidstiltakene er nyttig for undervisning og veiledning på kort sikt, er det ingen god løsning for å bygge en fagstab med god kompetanse på lang sikt.

Ledelsen kan derfor ikke bare vurdere tiltak for effektivisering av ansettelsesprosesser. Her bør også jobbes langsiktig med å skape et attraktivt fagmiljø med faste stillinger og nok tid til forskning og faglig utvikling for ansatte som en robust ramme for fortsatt drift av en studieprogramportefølje preget av høy etterspørsel og god kandidatproduksjon.

Anbefalinger og forslag til tiltak:

Anbefaling 1: Sterkere vektlegging på pedagogisk kompetanseutvikling

- Instituttet bør avsette tid og ressurser til pedagogisk kompetanseutvikling med tanke på studentaktiverende undervisningsformer og bruk av digitale verktøy.
- Adekvat pedagogisk kompetanse bør også vektlegges i rekrutteringsøyemed.
- Instituttleder og SPA kan ta ansvar for å utvikle en kultur for systematisk samarbeid i fagmiljøet om å utvikle studiekvaliteten og fagmiljøets pedagogiske kompetanse og verktøy.
- Fagmiljøet og den enkelte ansatte bør i større grad legge til rette for at studentene innlemmes i pågående forskningsprosjekter.
- Ledelsen kan utvikle systematiske tiltak for å involvere studentene i forskningsprosjekter, eksempelvis strategiske satsninger, organisering av forskningsprosjekt, økonomisk støtte, informasjon om forsknings- og utviklingsarbeid.

Anbefaling 2: En kollegial kultur for styrket faglig og pedagogisk kompetanse

- Det faglige kollegiet ved instituttet kan utvikle en sterkere bevissthet og strategi for heving av egen pedagogisk og faglig kompetanse gjennom tettere samarbeid og kunnskapsdeling.

Anbefaling 3: Jobbe mer systematisk med faglig rekruttering

- Fagmiljøet bør legge en plan for fremtidig behov for rekruttering til vitenskapelige stillinger generelt og for enkelte emner.
- For å tiltrekkes gode kandidater kan det legges vekt på tiltak for å effektivisere ansettelsesprosesser.
- Det bør iverksette tiltak for at fagmiljøet kan fremstå som attraktivt for potensielle søkere til vitenskapelige stillinger, i første rekke gjennom bedring av arbeidsvilkår, prioritering av faste stillinger og nok tid til forskning og faglig utvikling.

3.2 Kvalitetsområde 3: Undervisning og studiearbeid

Kvalitetssystembeskrivelsen sier følgende for kvalitetsområde 3:

«Studentene skal utvikle gode strategier for å tilegne seg ny kunnskap. De skal være aktive deltagere i et læringsfellesskap. Sammen med fagansatte og i kontakt med arbeids- og samfunnsliv skal studentene få økt kunnskap, erfaring og dannelse. Studentene skal inviteres inn i det akademiske fellesskapet og i FoU-virksomheten rundt utdanningene. Undervisningen skal motivere studentene, og det skal være gode rutiner for tilbakemelding og oppfølging av studenter.

Dette betyr blant annet at de skal delta aktivt, undervisningen skal gi studentene motivasjon, og de skal få god tilbakemelding og oppfølging. Som utgangspunkt for komitéens diskusjon og vurderinger av undervisning og studiearbeid ble følgende områder diskutert:

- I hvilken grad ser man ulikheter i studentenes faglige og metodiske nivå ved oppstart av studiet?
 - o I hvilken grad tar studiets oppbygging og undervisningsopplegg høyde for ulikheter i studentenes nivå ved oppstart?
 - o Har komiteen forslag til ytterligere tiltak for å møte denne utfordringen?
- I hvilken grad benyttes varierte undervisningsformer gjennom studiet?
 - o Hvordan sikres studentaktivisering og faglig interaksjon?
 - o Finnes det undervisningsformer eller pedagogisk metodikk som hadde egna seg godt for studiet, som kan brukes i større grad enn i dag?
- Hvordan sikres veiledning og progresjon i masteroppgavearbeidet?

Studieansvarliges rapport (SPA), fagmiljøets rapporter, studieplan med emnebeskrivelse, studiebarometer, 2021 (Sbar) og studiestartundersøkelsen, 2021 (Ssu) danner grunnlaget for evalueringen av kvalitetsområdet.

Beskrivelse av dagens situasjon for kvalitetsområdet

Studieplanene for begge studieprogrammene beskriver at hvert emne har organisert undervisning, anslagsvis 40-45 timer for emner av 10 sp og 50-55 timer for emner av 15 sp omfang. Det er ikke angitt forventet omfang på studentenes egeninnsats i studieplanen. Tallene fra studiebarometeret viser at studentene er motivert til og fornøyd med egen studieinnsats, men tallene viser også at egen studieinnsatsen ikke er så høy som en kan forvente på dette nivået. Studiebarometeret (2021) for dybdemaster viser at egen studieinnsats er 7,7 timer og 4,3 timer på læringsaktiviteter pr uke, og for erfaringsbasert master er studieinnsats 7 timer og 6,2 timer på læringsaktiviteter pr. uke. Det kan synes som at studentene opplever det er mer arbeid enn forventet. I tillegg etterlyser studentene mer digital undervisning, og fra fagmiljøet ønskes kunnskap om pedagogiske virkemidler som kan bidra til variasjon i undervisningsformene som kan gi mer studentaktivisering på samlingene. De to siste årene har studieprogrammene dybdemaster 120 sp (MPAMA) og erfaringsbasert 90 sp (MPAMAB) tatt inn et betydelig større antall studenter enn budsjettet. Det er gledelig at begge programmene har mange søkere, men fagmiljøet har en klar opplevelse av at mange av studentene som blir tatt opp ikke er på det metodiske nivået som kreves for å kunne skrive en mastergradsoppgave. Studentenes egen motivasjon er en vesentlig faktor som påvirker studieinnsatsen, og for å bidra til motivasjon gjennom hele studiet, har komiteén drøftet og foreslått flere tiltak for kvalitetsområdet K3.

Studiets styrker på dette området

Fagmiljøet består av professorer og førsteamanuensiser og fremstår som faglig kompetent. De er aktive forskere og det tilbys en forskningsbasert undervisning. Studieprogramansvarlig understreker at studentene mestrer undervisning og eksamen i enkeltemner godt, noe også emneevalueringene viser. For begge studieprogrammene viser nøkkeltallene at det er en lav strykprosent (2,5%). Begge studieprogrammene har i de to avsluttende semestrene (5. & 6. semester for erfaringsbasert og 7. & 8. for dybdemaster) en masteroppgave på 30 studiepoeng. Ifølge studieplan 2022/23 med emnebeskrivelse for begge programmene, oppmuntres studentene allerede i 2. semester til å planlegge masteroppgaven. Det er lagt til rette for 5 Workshops, hvorav 3 er obligatorisk. Komiteén mener at det er positivt at det tilbys Workshops som skal gi støtte til studentene i arbeidet med

masteroppgaven, og som skal bidra til en naturlig progresjon. På Rena tilbys det forkurs i metodeundervisning, og er særlig rettet mot studenter som ikke har nødvendig kompetanse fra før.

Studiets utfordringer på dette området

Masteroppgaven skaper utfordringer for en del av studentene, og det gir også gjennomstrømningsutfordringer for et allerede presset fagmiljø. Det er krevende for studentene å fullføre en masterutdanning i tillegg til jobb, og det krever mye planlegging og en strukturert hverdag. Studiestartundersøkelsen viser at studentene opplever at de fikk nødvendig praktisk informasjon om undervisningsopplegg og pensum før oppstarten og fikk tidlig i studiet en innføring i studiets innhold og læringsmål (studiestartundersøkelsen 2021). Det kan likevel synes som om ikke alle er klar over omfanget av egeninnsats, og da spesielt ikke når det kommer til mastergradsarbeidet. Dette er heller ikke noe som kommer frem i studieplanene. Det kan tyde på en tendens for denne gruppen studenter er at det er vanskelig å motivere seg og sette av tid til selvstendig arbeid. Det kan være flere grunner til det, men det å jobbe med pensum og mer studentaktive metoder kan bidra til å motivere til lesing og gi mer aktive læringsformer på samlingene. Det rapporteres også at mange studenter ikke alltid er like faglig fokusert på samlingene, men mer opptatt med forpliktelser de har i tillegg til studiet. Det at studenter ikke leser godt nok kan føre til at de derfor ikke har den helhetlige oversikten over pensum, noe som gjør det vanskelig å skrive større oppgaver.

For å motivere til mer studieinnsats og studentaktivisering, trekkes det frem i studieansvarliges rapport at fagmiljøet etterlyser flere pedagogiske virkemidler som kan bidra til mer effektive læringsmetoder. I dagens undervisning benyttes det i hovedsak tradisjonelle undervisningsformer. Et godt fagmiljø er grunnlaget for å kunne skape utdanninger av høy kvalitet. Det å holde seg oppdatert på kunnskapsutvikling innen undervisning og læring, krever også å ta i bruk nye former for undervisningsmetodikk. Begge studieprogrammene defineres som fremtidsrettede i studieplanene for 2022/23, men det tilbys i dag ingen digital undervisning. Både fremvekst av hjemmekontor og digitalisering påvirker og stiller krav til undervisningsinstitusjoner nå og i fremtiden. Det er forventninger fra studentene om mer digital undervisning. Den teknologiske utviklingen går i raskt tempo i hele samfunnet, og dagens tradisjonelle undervisningsformer utfordres av nye måter å organisere undervisningen på, blant annet ved hjelp av digitale verktøy. Det å benytte mer digitale verktøy i undervisningen kan gi mer effektive læringsprosesser.

Det pekes på en krevende ressursituasjon for fagmiljøet, når antall studenter øker. Kunsten er å finne en god balanse mellom ressurser og mest mulig effektiv undervisning. Her kan mer bruk av digitale verktøy og studentaktivisering benyttes som virkemiddel. For deltidsstudentene er prioriteringer en balansekunst mellom jobb, privatliv og studier. Det kan ved å benytte andre læringsformer kreves mer tid til forberedelser av studentene, som allerede har en presset hverdag. Samtidig kan et endret og tilpasset studieopplegg bidra til å øke motivasjonen. Ved å benytte andre undervisningsformer i tillegg til tradisjonelle forelesninger, kan ressurser bli friggitt, og studentene benyttes som proaktive aktører i undervisningen med et større ansvar for egen læring.

Det at det er felles undervisning for studenter med ulik startkompetanse, kan gi utfordringer både i valg av pensum, undervisning og emnesammensetning. Mange av studentene har liten formell kompetanse fra utdanningssystemet, noe som gjør at de trenger litt tid til å tilpasse seg den akademiske hverdagen. Iblant annet faget metode og vitenskapsteori benyttes det bachelorpensum på grunn av at studentene mangler forkunnskaper. Dette har gitt resultater og studentene har raskt kommet opp på et høyere nivå, samtidig som det skaper utfordringer motivasjonsmessig for de

studentene som allerede er på dette nivået. Siden emnet både skal forstås og modnes, kunne emnet ha vært satt opp tidligere i studieløpet. Studieprogramansvarlig sier at de ser ulikt ambisjonsnivå og bakgrunn på de to studieprogrammene. Begge studiene har utviklet seg over tid til en «Executive master», men nivået må senkes på grunn av studentenes startkompetanse. Dette er en av utfordringene ved å ha felles undervisning for erfaringsbasert (MAMPAB) og dybdemaster (MAMPA). I studentenes tilbakemelding viser undersøkelsen lavere score for MAMPAB på indikatorene «forventninger fra faglig ansatte og tilbakemelding og veiledning». Dette kan indikere at denne gruppen har enda mer behov for oppfølging fra fagmiljøet enn studentene på dybdemaster. Utfordringen er at det kan være vanskelig for fagmiljøet å prioritere tett oppfølging på grunn av mange arbeidsoppgaver og et stort antall studenter.

Anbefalinger og forslag til tiltak:

Anbefaling 1: Jobbe med å utvikle alternative og studentaktive læringsformer

- Vurdere å gi ekstra ressurser og opplæring til fagmiljøet mot mer bruk av studentaktiv undervisningsform (såkornmidler). Her kan Rena og Lillehammer samordne undervisningen digitalt og fysisk, som igjen kan gi stordriftsfordeler.
- Fagmiljøet må gis tilstrekkelig kompetanse for å kunne ta i bruk de nye læringsarenaene innen digital teknologi, men også innen bruk av andre pedagogiske virkemidler.
- Undersøke muligheten for å utvikle «flipped classroom» som en pedagogisk metodikk for mer studentaktivering på samlinger. Det å involvere studentene er et gjennomgående prinsipp (mål 1), og en forutsetning for å få til en sterk læringskultur.
- «Hverandre vurdering» kan være nyttig og læringsfremmende for studentene der tilbakemeldingene utelukkende må baseres på faglige prestasjoner
- «Shut up and write» kan bidra til økt aktivisering og skriveferdigheter. Dette er noe som kan skape variasjon på lange undervisningsdager, men vil også være et godt tilskudd til skrivetrening og studentaktivering.

Anbefaling 2: Beholde fysisk undervisning som hovedform, men vurdere mer systematisk bruk av digital teknologi

- Digital teknologi og læremidler kan anvendes som et supplement til de fysiske samlingene. Ansatte bør få god opplæring i mulighetene slike læremidler gir.
- Vurdere å lage noen utvalgte video-forelesninger som publiseres på Canvas som studentene kan benytte mellom samlinger.
- Vurdere å lage digitale møtearenaer på zoom før samlingene, for å tilrettelegge mer for læring.

Anbefaling 3: Heve kvaliteten på undervisning ved kartlegging og konkrete krav til studentene

- Anvende faglitteratur på masternivå i undervisningen
- Jobbe for bedre kartlegging av studentenes startkompetanse, siden dette er en forutsetning som bør hensyntas mer enn det gjøres i dag. Tiltak må utarbeides på bakgrunn av nivået på studentgruppen.
- Studiet bør konkretisere hva masteren innebærer ved å stille tydelige krav underveis slik at studentene forstår hva som kreves i løpet av studiet. Formidling bør skje kontinuerlig, og det bør sikres at studentene forstår kravene og forventningene som stilles.

- Vurdere å innføre prøvemuntlig med opponenter som en del av workshoprekken i mastergradsarbeidet.
- Vurdere om metode og vitenskapsteori kan settes opp tidligere i studieløpet.

Anbefaling 4: Vurdere å innføre differensiert løsning

- Dybdemaster kan frikobles med mer akademisk fokus, og den erfaringsbasert rendyrkes mer mot praksisfeltet enn akademia.
- Studieplanene, pensumlitteratur, undervisning og oppbygging av emner kan da i større grad tilpasses målgruppen og studentenes startkompetanse.

3.3 Kvalitetsområde 7: Internasjonalisering

Kvalitetssystembeskrivelsen sier følgende for kvalitetsområde 7:

“Høgskolens utdanninger skal ha en internasjonal profil, og sette kunnskap, erfaring og verdier i en internasjonal sammenheng. De skal tilstrebe et godt samarbeid med internasjonale partnere, tilpassing til et internasjonalt arbeidsmarked og et internasjonalt preg på læringsmiljøet. Studentene skal få gode tilbud om utvekslingsopphold, både inn og ut.”

Dette betyr blant annet at studieprogrammene skal ha et aktivt samarbeid gode internasjonale partnere, skal være tilpasset et internasjonalt arbeidsmarked, gi god oversikt over mulighet for utveksling gjennom kvalitetssikrede partnere og gi innblikk i interkulturell kompetanse.

Som utgangspunkt for komitéens diskusjon og vurderinger av internasjonalisering ble følgende områder diskutert:

- I hvilken grad introduseres studentene for internasjonale perspektiver i studiet?
- I hvilken grad er studiet tilpasset til og relevant for et internasjonalt arbeidsmarked?
 - I hvilken grad inkluderes internasjonale perspektiver i studiene, i form av pensumlitteratur, tematikk og eventuelt gjesteforelesere?
- Hvilke tiltak kan implementeres for å øke andelen studenter som gjennomfører utveksling?
- Hvordan vurderer komitéen sommerskolens oppbygging og innhold?
 - I hvilken grad bygger sommerskolen opp under behovet for internasjonalisering?
- I hvilken grad har fagmiljøet et aktivt og faglig forankret samarbeid med internasjonale partnere?
 - Er det utvalgte partnerskap som bør videreutvikles og styrkes?

Beskrivelse av dagens situasjon for kvalitetsområdet

Emneplanen for studiet har et uttalt mål om å tilby studentene et internasjonalt perspektiv på offentlig politikk, administrasjon og ledelse. Internasjonalisering er et flytende mål for et studium av denne typen ettersom det ikke er gitt hva man i utgangspunktet forstår som «internasjonalt». Studiet har håndtert dette ved å arrangere en internasjonal sommerskole. I tillegg ivaretas internasjonale spørsmål i studiets kursportefølje der dette er naturlig. Noen av kursene diskuterer for eksempel EU, EØS og europeisering som i sin natur vil ha et internasjonalt perspektiv. Studiets ulike pensum skal være forskningsbaserte og kobler seg dermed også opp til den internasjonale forskningslitteraturen på det aktuelle feltet. Videre har studiet en mulighet for utveksling.

Det er få institusjonelle faglige partnere, utenom sommerskolen. Fagansatte har sine egne internasjonale nettverk, men det er uklart hvordan dette påvirker MPA sin internasjonale profil.

Personlige internasjonale nettverk kan formaliseres for å sikre samarbeidspartnere som kan brukes for MPA, men uklart om det er sammenfallende interesser mellom internasjonale forskningskollegaer og undervisningssamarbeid med HINN.

Studieprogrammet har lav grad av utveksling, som er en hovedkilde for internasjonalisering. Studieplanen er tilrettelagt for å kunne dra på utveksling i 3. og 5. semester, og de få som drar har egne kontakter/er veldig motivert. Samtidig må det påpekes at utveksling til dels treffer dårlig for dette studieprogrammet, siden det er et deltidsstudium bestående av studenter som i stor grad har jobb og familie.

Studiets styrker på dette området

Studiets uttalte mål om internasjonalisering er en styrke. Dette viser en vilje til å se utover lokale, regionale og nasjonale spørsmål. I tillegg har internasjonale spørsmål – politisk, kulturelt, økonomisk og rettslig – åpenbare konsekvenser for politikk, administrasjon og ledelse på ulike forvaltningsnivåer i Norge. Dette er godt ivaretatt gjennom studiets kursportefølje.

Studiets sommerskole som vanligvis arrangeres en uke i august, rett før semesterstart, er en god arena for internasjonalisering. Sommerskolen er obligatorisk for studentene og har vært arrangert med oppmøte i København, i tillegg til alternativ ved Rena/Lillehammer for de studentene som ikke kan reise til Danmark. Temaet har vært komparativ velferdsstatstenkning som et internasjonalt fenomen. Dette har gitt gode effekter for studentene, med invitasjon av internasjonale forelesere, blant annet en anerkjent politisk økonom fra USA. Det undervises her med en kombinasjon av gruppearbeid og forelesning. Sommerskolen er et godt tilskudd til studiet og er noe komiteen mener bør videreføres. En slik sommerskole er en stor styrke for et studium som baserer seg på samlingsbasert undervisning og mye hjemmearbeid, blant annet ved at man bygger en god kullfølelse.

Det internasjonale perspektivet ivaretas også ved at flere av studiets forelesere har bred internasjonal forankring på sin forskning. Disse har også gode internasjonale nettverk som på ulike vis kan aktiveres, for eksempel inn mot sommerskolens program. Gjesteforeleseren fra USA er her ett eksempel.

Videre finner komiteen at det internasjonale perspektivet er tilfredsstillende ivaretatt gjennom engelskspråklige bidrag på pensum, ved at utenlandske gjesteprofessorer underviser, internasjonale praksiseksempler og arbeidskrav knyttet til dette. Det er noe varierende grad av internasjonalt perspektiv i forskjellige emner, men generelt sett så er pensum basert på internasjonale forskningsresultater, i tillegg til for eksempel norske lærebøker.

MPA har i stor grad forholdt seg til et regionalt arbeidsmarked. Dette må kunne sies å være en styrke for programmet, samtidig som det ikke i seg selv gir noen effekt i form av internasjonalisering isolert sett.

Studiets utfordringer på dette området

Korona-årene har skapt en usikkerhet rundt framtiden til sommerskolen. Utenlandskoblingen med samarbeid i København/Karlstad er noe mindre sikker nå enn før korona. Det er videre et spørsmål om den trenger å legges til utlandet. Det har vært praktisert et parallelt opplegg med samling i utlandet for de som vil det og egne lokale arrangementer for de som ikke vil reise. Dette skaper

potensielt merarbeid og her ble det diskutert hvorvidt det er helt sentralt at den foregår i utlandet. Hvis programinnholdet er godt ivaretatt med en klar dimensjon, så kan det være at den kan holdes lokalt, mer permanent. Det ble også diskutert i komiteen om hvordan man skal tenke om internasjonale arrangementer skal forholde seg til bærekraftsmål som å begrense flyreiser.

Sommerskolen har i dag ikke studiepoeng, som kan være med på å gi den mindre faglig anerkjennelse enn det den burde ha. Det er en utfordring at det er vanskelig å få til studiepoeng for den organisatorisk ettersom det ikke er studiepoeng til overs til sommerskolen, og emneansvarlige ikke vil gi fra seg studiepoeng i sine emner. Komiteen diskuterte dette, men dette henger også sammen med forhold som ligger utenfor denne komiteens mandat, som forskjeller og likheter mellom dybde og bredde MPA og hvordan man bør tilpasse til ulike studentgrupper. Samtidig vil komiteen understreke at dette er et viktig spørsmål som Handelshøgskolen ved HINN bør ta med seg i videre diskusjoner om utviklingen av studieprogrammet, ettersom dette var spørsmål som ved flere anledninger kom opp i komiteens arbeid.

En styrke ved studiet er at flere av foreleserne har gode internasjonale nettverk, som til dels aktiveres til spesielt sommerskolen og i noe grad annen undervisning. Det er en mindre grad av formaliserte relasjoner og studiet er slik sett avhengig av de til enhver tid ansattes nettverk. Det ble diskutert at dette til dels henger sammen med at formalisering av relasjoner er tungvint, administrativt papirarbeid.

Samtidig som det er en styrke at mye av pensum er internasjonalt i studiet, så vil komiteen påpeke at det kan være rom for å diskutere om man i større grad legger fokus på internasjonale perspektiver, for eksempel knyttet til arbeidskrav i ulike emner. Det ble diskutert om man kunne knytte arbeidskrav direkte til konkrete organisasjoner i andre land. Dette ble også knyttet til i hvilken grad man forholder seg til et internasjonalt arbeidsmarked, ikke kun regionalt/nasjonalt. Komiteen fant her at dette kan være interessant, men at dette må håndteres av den enkelte foreleser. Komiteen registrerer i forbindelse med dette at HINN Vinterkonferanse tidligere har tatt opp ulike internasjonale emner i et møte i Karlstad, men at dette nå ligger på is etter korona, på grunn av gratisprinsippet i academia og at kontaktperson der er gått av med pensjon. Dette kan illustrere et behov for en internasjonal koordinator og et arbeid med å formalisere noe nettverk i større grad.

MPA har vært mer opptatt av det regionale, enn det internasjonale arbeidsmarkedet. Det ble diskutert om at en problemstilling i et arbeidskrav/eksamensoppgave kommer direkte fra en konkret internasjonal organisasjon/bedrift/institusjon. Vil gi studentene god trening i internasjonalisering med direkte kontakt med utenlandske aktører. Veldig ressurskrevende for fagmiljøet å knytte denne typen kontakter, men et alternativ ville være å lage problemstillinger med internasjonalt og aktuelt tilsnitt i større grad, både til arbeidskrav og eksamen. Videre forslag om at studenter med egne utenlandskontakter kan bruke disse for å gjennomføre arbeidskrav.

Anbefalinger og forslag til tiltak:

Anbefaling 1: Jobbe med å videreutvikle sommerskolen som et viktig nav i studieprogrammet

- Vurdere muligheten for å gi studiepoeng for sommerskolen, men som en del av en helhetlig vurdering av studiets emne- og studiepoengstruktur
- Vurdere om sommerskolen kan videreføres med et samarbeid med Karlstad (i tråd med bærekraftsmål) eller som et «helnorsk» opplegg

- Vurdere å etablere som en internasjonal sommerskole for studenter fra utland og andre norske læresteder

Anbefaling 2: Jobbe med å videreutvikle internasjonale nettverk, med tanke på mulig formalisering og bedre kunnskap om internasjonalisering på studiet

- Kartlegge de ansattes internasjonale nettverk for å stimulere til mer aktiv bruk av disse på MPA, for eksempel som gjesteforelesere i kurs eller sommerskolen
- Synliggjøre fagansattes internasjonale nettverk for å bygge opp under studieprogrammets generelle profil
- Vurdere om noen nettverksrelasjoner kan formaliseres på institusjonelt nivå, som samarbeid mellom Handelshøgskolen Innlandet og utenlandske institusjoner

Anbefaling 3: Jobbe med å utnytte potensiale for internasjonalisering i enkeltemner

- Vurdere å innføre fleksibilitet slik at studenter kan gjøre «egen-utveksling», gjennom eksempelvis organisering av egen studietur, med rapport og godkjenning som alternativ til sommerskole
- Utnytte digitale hjelpemidler og videoforelesning for internasjonale forelesere

Anbefaling 4: Vurdere å opprette faglig verv som internasjonal koordinator

- Bør være en fagansatt som får timer til å følge opp internasjonalisering

4 Konklusjon

Komiteens arbeid er med dette avsluttet. Vi finner at MPA i offentlig ledelse og styring ved Handelshøgskolen, Høgskolen Innlandet er et godt organisert studieprogram. Komiteen har diskutert de tre kvalitetsområdene utfra deres respektive styrker og svakheter og har foreslått noen anbefalinger og mulige tiltak. Disse anbefalingene og tiltakene er ment som en spore til å styrke allerede gode sider ved studiet og fagmiljøet, samtidig som de også skal stimulere til å se nærmere på sider ved studiet som kan forbedres.

Oppsummert vil komiteen understreke at Handelshøgskolen bør sette spesielt fokus på mer systematisk arbeid for å bedre noen aspekter ved de kvalitetsområdene. Når det gjelder kvalitetsområdet fagmiljøenes faglige og pedagogiske kompetanse etterlyses mer konkret og systematisk arbeid med å utvikle stabens pedagogiske kunnskap og profil, slik at den er oppdatert med tanke på ny utvikling innen pedagogisk praksis. Videre understreker komiteen hvor sentralt det er med systematisk arbeid i rekruttering av nye ansatte for å bidra til videreutvikling av det faglige miljøet.

Komiteen understreker at kvalitetsområdet undervisning og studiearbeid til dels er beslektet med vurderingen av fagmiljøenes pedagogiske kompetanse. Innen dette området peker komiteen spesielt på at digital teknologi og alternative og aktive læringsformer kan tas i bruk i større grad, som et supplement til den tradisjonelle, fysiske kateterundervisningen ved studiet. Videre vil komiteen framheve at studiet vil kunne tjene på en kartlegging av studentenes startkompetanse, ettersom de kommer fra ulike bakgrunner, med stor variasjon i bakgrunnskunnskap.

Til sist vil komiteen framheve at det på kvalitetsområdet internasjonalisering er oppnådd relativt tilfredsstillende resultater, ikke minst fordi de fagansatte har gode internasjonale nettverk og er aktive i internasjonal forskning. For å styrke seg videre på internasjonalisering anbefaler vi at studiet

viderefører og styrker sommerskolen. Til sist kan arbeidet på dette området framheves i enda større grad om man innfører en ordning med en internasjonal koordinator ved Handelshøgskolen.

Avslutningsvis understreker vi at det er noen tilliggende temaer som komiteen ikke har blitt bedt om å vurdere, men som har kommet opp i diskusjonene. Her vil vi spesielt nevne to. For det første kom det fram i diskusjonene at studiet kan strømlinjeformes i noe større grad når det gjelder studiepoeng. Komiteen diskuterte for eksempel om sommerskolen kan styrkes ved at den gir uttelling i form av studiepoeng. For det andre kan det se ut som at det er et behov for en bredere diskusjon ved studieprogrammet vedrørende profilene på studieprogrammene, herunder en mulig differensiering av studiet, og på innholdet og strukturen i studieplanene.

Vedlegg 1 Mandat for periodisk evaluering

Fakultet:	Handelshøgskolen Innlandet – Fakultet for økonomi og samfunnsvitenskap
Studieprogramkode (r):	MAMPAB og MAMPA
Studieprogramnavn:	Master i offentlig ledelse og styring, deltid, Lillehammer og Rena, breddemaster (90 studiepoeng) Master i offentlig ledelse og styring, deltid, Lillehammer og Rena, dybdemaster (120 studiepoeng)
Dato:	

Om periodisk studieprogramevaluering:

Periodisk studieprogramevaluering er et sentralt virkemiddel i HINN sitt arbeid med å nå høgskolens strategiske målsetninger for utdanningsområdet. Evalueringen er en systematisk gjennomgang og drøfting av ulike sider ved hvert enkelt studieprogram. Eksterne representanter fra arbeids- eller samfunnsliv, studenter og eksternt sakkyndige skal bidra i evalueringen. Periodisk evaluering av hvert studieprogram skjer med maksimalt seks års mellomrom.

Mål for periodisk studieprogramevaluering:

- Undersøke studieprogrammets kvalitet og vurdere om det er tilpasset nåværende og fremtidige behov for kompetanse i samfunns- og arbeidsliv.
- Identifisere utfordringer og utforme tiltak som utvikler kvaliteten på studieprogrammet
- Være et verktøy for styring av studieporteføljen og for å sikre at studieprogrammet er i samsvar med gjeldende regelverk

Den periodiske evalueringen består av fire trinn:

1. Forberedelse
2. Evaluering
3. Handlingsplan
4. Oppfølging

Dette mandatet legger forutsetningene for evalueringskomitéens arbeid (trinn 2).

Mandatet inneholder en kort beskrivelse av studieprogrammet som skal evalueres. Deretter oppgis de kvalitetsområdene som skal ses på i evalueringen, med tilhørende problemstillinger som komitéen skal ta stilling til og besvare i sitt arbeid. Til slutt har mandatet en beskrivelse av evalueringsmetodikken, og en føring for strukturering av evalueringsrapporten. Mandatet inneholder også en oversikt over komitéens medlemmer.

Beskrivelse av studieprogrammet

Master i offentlig ledelse og styring, også kjent som Master of Public Administration (MPA), er et studium rettet mot personer som har, eller er på vei mot, en ledende stilling i offentlig sektor. Studiet kombinerer fag fra flere vitenskapsgrener, henter praksiseksempler fra virksomheter og samfunnsforhold i regionen og integrerer fagområdene statsvitenskap, offentlig økonomi, organisasjon, strategi og ledelse, innovasjon og samfunnsvitenskapelige metoder og vitenskapsteori. Studiet tas på deltid og er retta mot yrkesaktive som tar studiet ved siden av jobb.

Studiet tilbys på Lillehammer og Rena, med ulike fordypningsområder knytta til hvert av studiestedene. Den erfaringsbaserte varianten på 90 studiepoeng er et svært populært studium, med mange søkere. De to siste årene har studiet hatt henholdsvis 35 og 45 budsjetterte plasser, og det har vært henholdsvis 120 og 80 studenter som startet på studiet. Dybdemasteren på 120 studiepoeng har noe færre søkere per

studieplass, og der har det de siste to årene vært henholdsvis 25 og 40 budsjetterte plasser, og det har startet henholdsvis 48 og 49 studenter.

Valg av kvalitetsområder:

K1 Fagmiljøenes faglige og pedagogiske kompetanse

Begrunnelse:

I studieprogramansvarliges rapport for studieåret 2020/21 ble det meldt om et noe sårbart faglig miljø. Det er derfor ønskelig å se nærmere på dette kvalitetsområdet for å vurdere nærmere styrker og svakheter ved fagmiljøet og dets kompetanse.

Spørsmål komitéen skal besvare og ta stilling til i forbindelse med dette fagområdet:

- Hvordan vurderer komitéen fagmiljøets robusthet?
- På hvilken måte er undervisninga forskningsbasert, og i hvilken grad inviteres studentene inn i forskningsaktivitet?
- I hvilken grad opplever fagmiljøet å ha mulighet til å utføre undervisning og forskning av høy kvalitet?
- I hvilken grad er det mulighet for felles faglig og pedagogisk utvikling for fagmiljøet?

K3 Undervisning og studiearbeid

Begrunnelse:

Fagmiljøet har en klar opplevelse av at studentene som blir tatt opp ikke er på det metodiske nivået som kreves for å kunne skrive en mastergradsoppgave. Dette kan man ikke forvente at søkere i målgruppa til studiet nødvendigvis skal være, men det oppleves som helt klart nødvendig å sørge for å få til et studieopplegg som sørger for at studentene raskt kommer opp på det metodiske nivået som er nødvendig. Videre viser studieprogramansvarliges rapport at mange i fagmiljøet har en noe tradisjonell undervisningsstil. I tillegg opplever man også at aktivitetsnivået på samlingene er lavere enn det man ønsker. Evalueringen skal derfor ta for seg kvalitetsområdet.

Spørsmål komitéen skal besvare og ta stilling til i forbindelse med dette fagområdet:

- I hvilken grad ser man ulikheter i studentenes faglige og metodiske nivå ved oppstart av studiet?
 - o I hvilken grad tar studiets oppbygging og undervisningsopplegg høyde for ulikheter i studentenes nivå ved oppstart?
 - o Har komiteen forslag til ytterligere tiltak for å møte denne utfordringen?
- I hvilken grad benyttes varierte undervisningsformer gjennom studiet?
 - o Hvordan sikres studentaktivisering og faglig interaksjon?
 - o Finnes det undervisningsformer eller pedagogisk metodikk som hadde egne seg godt for studiet, som kan brukes i større grad enn i dag?
- Hvordan sikres veiledning og progresjon i masteroppgavearbeidet?

K7 Internasjonalisering

Begrunnelse:

Studiet har spesielle ordninger for å sikre høy grad av internasjonalt perspektiv. Derunder en sommerskole som normalt holdes i utlandet med undervisning gjennomført på engelsk med høy grad av utenlandske undervisere, samt emner med internasjonalt fokus. Det er også flere studenter som ønsker å gjennomføre utveksling i studiet, men som ikke får det til på grunn av livssituasjon og heltidsjobb.

Spørsmål komitéen skal besvare og ta stilling til i forbindelse med dette fagområdet:

- I hvilken grad introduseres studentene for internasjonale perspektiver i studiet?
- I hvilken grad er studiet tilpasset til og relevant for et internasjonalt arbeidsmarked?
 - o I hvilken grad inkluderes internasjonale perspektiver i studiene, i form av pensumlitteratur, tematikk og eventuelt gjesteforelesere?
- Hvilke tiltak kan implementeres for å øke andelen studenter som gjennomfører utveksling?
- Hvordan vurderer komitéen sommerskolens oppbygging og innhold?
 - o I hvilken grad bygger sommerskolen opp under behovet for internasjonalisering?

- I hvilken grad har fagmiljøet et aktivt og faglig forankret samarbeid med internasjonale partnere?
 - o Er det utvalgte partnerskap som bør videreutvikles og styrkes?

Sammensetning av evalueringskomité:

Rolle i komitéen	Navn og funksjon	Antall	Leder
Vitenskapelig ansatte fra studieprogrammet	Nico Groenendijk , professor Bent Sofus Tranøy , professor	2	
Studentrepresentant	Imrana Sanger , tillitsvalgt 2021-kullet	1	
Vitenskapelig ansatte fra universitet, høyskole eller forskningsinstitutt (i eller utenfor Norge)	Espen Daniel Hagen Olsen , professor Handelshøyskolen ved OsloMet Agnete Vabø , førsteamanuensis Handelshøyskolen ved OsloMet	2	Espen Daniel Hagen Olsen
Arbeidslivsrepresentanter (kan være alumner)	Heidi Haugland Walker , seniorinspektør Arbeidstilsynet og tidligere student	1	
Studieveileder for studieprogrammet (eller annen studieadministrativ tilsatt i tilknytning til studieprogrammet)	Hilde Evensen , seniorkonsulent	1	
Sekretær	Alexandra Aga Schioldborg , seniorrådgiver	1	

Evalueringsmetode:

Evalueringen skal gjennomføres basert på en dokumentfangst og ett fysisk heldagsmøte. I evalueringsmøtet vil komitéen komme med svar og innspill på spørsmålene som er stilt i dette mandatet, og eventuelle andre relevante betraktninger. Det vil føres referat i evalueringsmøtet som brukes som grunnlag for evalueringsrapporten. Referatet er kun til internt bruk.

I forkant av dokumentfangst og evalueringsmøte vil det gjennomføres et digitalt oppstartsmøte med hele komitéen der prosessen gjennomgås og man kan gjøre nødvendige avklaringer. Ved behov kan det også bli gjennomført ytterligere møter med deltakelse av komitéens leder, sekretær og prodekan utdanning samt eventuelle andre relevante deltakere.

Datagrunnlaget baseres på eksisterende kunnskapsgrunnlag som DBH/Tableau, studieprogramansvarliges rapporter, emneevalueringer, referater fra studieprogramutvalgsmøter og til dels resultater fra Studiebarometeret og Studiestartsundersøkelsen. Det vil ikke i utgangspunktet gjøres nye datainnsamlinger til denne evalueringen.

Evalueringsrapport

Komitéens leder står ansvarlig for at evalueringsrapporten leveres innen fristen oppgitt i dette mandatet. Rapporten skal struktureres som følger:

- Forside
- Kort oppsummering av rapportens hovedpunkter
- Nøkkelinformasjon om studiet
- Oppsummering av komitéens mandat, med forklaring til eventuelle tolkninger av mandatet og eventuelle områder der man har gått utover mandatet
- Analyse (inndelt etter kvalitetsområder)

- Beskrivelse av dagens situasjon for hvert kvalitetsområde
 - Studiets styrker
 - Studiets utfordringer
 - Anbefalinger og eventuelle forslag til tiltak
- Konklusjon

Dette mandatet skal være vedlagt den endelige rapporten.

Framdriftsplan:

Oppstart:	August 2022
Oppstartsmøte:	11. august 2022
Informasjonsinnhenting:	August-september 2022
Arbeidsmøte:	September/oktober 2022 (avklares i oppstartsmøtet)
Gjennomlesing og tilbakemeldinger på referat	10.-20. oktober 2022
Skrijving av rapport	20.-31. oktober 2022
Gjennomlesing av rapportutkast med tilbakemeldinger	1.-8. november 2022
Reinskrijving av rapport:	9.-30. november 2022
Frist for rapport:	30. november 2022

For: Handelshøgskolen i Innlandet – Fakultet for økonomi og samfunnsvitenskap

Prodekan utdanning: Ingvild Jøranli